

- 3 «Азъ съмъ на възлюбленный-тъ си, и възлюбленный ми е мой:
Пасе между кринове-тъ.
4 Хубава си, любезна моя, като ъерсѣж, Благодатна като Иерусалимъ,
«Страшна като *воинство* съ хоругвы.
5 Отвърни очи-тъ си отъ срещѣ ми
Защото мя обладахъ.
Косы-тъ ти сѣж *като стадо отъ козы, Налегали по Галаадъ.
6 «Зжби-тъ ти сѣж като стадо отъ овцы, Които възлизать отъ капаніе-то, Които всячки ся агнѣтъ близнети,
И нѣма яловѣ между тѣхъ:
7 Ланиты-тъ ти подѣ було-то ти
«Като часть отъ нарѣ:
8 Шестдесетъ сѣж царицы и осемдесетъ наложницы,
И бесчетны дѣвойки:
9 Една е глѣзбица-та ми, съвършенна-та ми: Тя е една на майкѣ си, избрана на родителѣж-тъ си:
Видѣхъ ихъ дѣщери-тъ, и рекохъ, Блазѣ ѣ; Царицы-тъ и наложницы-тъ, и ихъ похвалихъ.
10 Коя е тя, що занича като зорѣ-тъж, Красна като дунѣж-тъж, и чиста като сѣлце-то,
«Страшна като *воинство* съ хоругвы?
11 Стѣзохъ въ градинѣж-тъж на орѣхы-тъ, «За да видѣхъ зеленинѣж-тъж на долиниж-тъж, Да видѣхъ да ли прозябнѣж лозіе-то, И цѣвнахъ ли нарове-тъ.
12 Безъ да усѣтѣхъ, душа-та ми мя прѣдстави Като колесницы-тъ на Аминадава.
13 Завърни ся, завърни ся, о Суламко: Завърни ся, завърни ся, за да тя видимъ. Що ще да видите въ Суламкѣж-тъж? Нѣщо като ликъ на два пѣлка.

ГЛАВА 7.

- 1 Колко сѣж красны стѣпкы-тъ ти съ чехлы-тъ, «дѣщери княжеска!
Извитіе-то на бедра-та ти е подобно на огърлія,
Дѣло на рѣцѣ художническы.
2 Пѣпъ-тъ ти е чаша обла, неоскудна отъ подпиравено вино:
Коремъ-тъ ти житенъ копенъ ограденъ съ кринове:
3 «Два-та ти съсѣца като двѣ сѣрнета близнети:
4 «Вратъ-тъ ти като слоново стѣлпъ:
Очи-тъ ти като водоемы-тъ въ Есевонъ, Къмъ врата-та Баеъ-раббимъ:
Носѣ-тъ ти като стѣлпъ-тъ на Ливанъ, Който гледа къмъ Дамаскъ:

- 5 Глава-та ти върху тебе като Кармилъ, И косы-тъ на главѣж-тъж ти като багрѣ-ниѣж:
Царѣ-тъ е вързанъ за плетеницы-тъ ти.
6 Колко си хубава и колко пріятна, О възлюбленна, въ нѣжности-тъ си.
7 Тойзи твой растѣ прилича на финикъ, И сѣщи-тъ ти на гроздове.
8 Рѣкохъ: Ще възлѣзѣхъ на финикъ-тъ, ще хванѣхъ вѣтви-тъ му:
И его, сѣщи-тъ ти ще бѣждѣтъ като гроздове на лозѣж,
И уханіе-то на носѣ-тъ ти като ябълкы:
9 И небце-то ти като дооро-то вино Коего тече сладко за възлюбленный-тъ ми, И прави да говорятъ устны-тъ на спящы-тъ.
10 «Азъ съмъ на възлюбленный-тъ си, И «негово-то желаніе е къмъ мене.
11 Ела, възлюбленный мой, да излѣземъ на поле-то:
Да прѣнощуваме по села-та.
12 Да осѣмнемъ въ лозія-та:
«Да видимъ прозябнѣж ли лозіе-то, Отвори ли цѣвѣтъ гроздіе-то, И цѣвнахъ ли нарове-тъ:
Тамъ ще ти дамъ любовь-тъж си.
13 «Мандрагоры-тъ дадохъ уханіе, И при врата-та ни има
Всякаквы плодове угодни, «нови и ветхы: Скрыла съмъ ты за тебе, възлюбленный мой.

ГЛАВА 8.

- 1 Дано да ми бѣше ты като братъ, Който е сукалъ отъ сѣщи-тъ на майкѣ ми! Когато ти намирахъ вънъ, цѣвѣхъ ты цѣдува,
И не цѣвѣхъ да мя прѣзиратъ.
2 Зѣла быхъ ты и завела
Въ домъ-тъ на майкѣ си, за да мя научишь:
Напоила быхъ ты «сѣ благовоно вино, И съсѣ сокъ отъ нарове-тъ си.
3 «Дѣвица-та му была бы подѣ главѣж-тъж ми,
И десница-та му пригърнала бы мя.
4 «Заклѣвамъ вы, Иерусалимскы дѣщери, Да не дигнете, нито да събудите любовь-тъж ми,
Додѣто ще.
5 «Коя е тая що възлиза отъ пустыниж-тъж,
Подпрѣла ся на възлюбленный-тъ си? Азъ тя събудихъ подѣ ябълкѣж-тъж:
Тамъ ты роди майка ти:
Тамъ ты роди родителка-та ти.
6 «Положи мя като печать, на сѣрдце-то си,

б Гл. 2, 16, 7, 10.

в Ст. 10.

г Гл. 4, 1.

д Гл. 4, 2.

е Гл. 4, 3.

ж Ст. 4.

з Гл. 7, 12.

а Псал. 45, 13.

б Гл. 4, 5.

в Гл. 4, 4.

г Гл. 2, 16, 6, 3.

д Псал. 45, 11.

е Гл. 6, 11.

ж Быт. 30, 14.

з Мат. 13, 52.

а Прит. 9, 2.

б Гл. 2, 6.

в Гл. 2, 7, 3, 5.

г Гл. 3, 6.

д Иса. 49, 16. Иер. 22, 24.

Агг. 2, 23.